

LBRIS

We know
books

MARIA DIMIAN

*s-au copt cireșele
și eu încă
n-am învățat
să mint*

sm **rt**
PUBLISHING

Cuprins

<i>Prefață</i>	7
<i>maria poezia I</i>	9
<i>declarație de dragoste</i>	10
<i>când respirau pereții prin muzee</i>	12
<i>noi doar în anotimpul cu miros de scorțișoară nu ne-am iubit</i>	13
<i>știu</i>	15
<i>poezie (naivă)</i>	17
<i>unele povești de dragoste mor</i>	18
<i>nemuritoare</i>	19
<i>goliciume</i>	20
<i>eu nu te uit</i>	21
<i>salt</i>	22
<i>aniversarea noastră</i>	23
<i>space</i>	24
<i>fucked up</i>	25
<i>naiv, inocent</i>	26
<i>din zbor</i>	27
<i>stricai tot ce prindeai</i>	29
<i>eu voi fi ok cu asta</i>	30
<i>licoare pentru renaștere</i>	31
<i>în amurg</i>	32

ulei de nucșoară	33
anul nou	35
numai tu	36
vis ubudian	38
o casă cu prispă	39
chiștoace de țigară	42
mai	43
neiubire viscerală	45
ce mâini frumoase	46
dacă	47
cum să nu-ți dai foc	48
dacă ai fi avut trei perechi de mâini	49
să se asorteze cu bătaia din picior	50
maria poezia II	51
bună de iubit	53
să te mai simt pe limbă	55
din memoriile altora	57
toamna la Corbu	58
tu nu-ți petreci nopțile cu mine	59
17 noiembrie 2019	60
nu cancerul era problema	61
naiv, copilăresc, prea ca la 1800	65
ce se în tâmplă?	66
noi ne știm de mult	67
da	68
spre Vama Veche	71

te căutam după miros	73
declarație de dragoste II	74
naiv	75
anamnesis I	76
anamnesis II	77
să nu mai văd prin ochi ca prin ferestre	78
în tihnă	79
suntem scilipici	80
anamnesis III	82
mângâiere	84
ceva ce nu e impecabil	85
femeia	87
sunt deja	89
adăpost	90
iubitei mele	92
poezie	94
ploi de mai	95
mai, trei	97
cu poala plină de corcodușe	98
fetele gilmore	100
zenobia	102
ziua în care ne-am transformat în oameni normali	104

declarație de dragoste

mi-am amintit când te-am invitat
să vedem împreună eclipsa de soare din 2081
a fost o declarație de dragoste
o invitație la veșnicie
de-atunci a trecut ceva timp
cu mi-am tatuat corpul
ca să nu mai găsești drumul spre alunițele de pe coaste
în caz că ne vom mai întâlni
cândva
vreodată

poate la eclipsă

când respirau pereții prin muzee

am alergat singură prin muzee
și îmi imaginam că ești cu mine
că mă iei de mână
și că vedem amândoi cum respiră pereții

mi-am imaginat că stăteam întinși
dezbrăcați pe pat în apartamentul ăla vechi
și te văd bătrân și mă vezi bătrână
și cred că speram de fapt
să și fim
să fi trecut timpul
și noi să tot fim

ți-am citit textele și mi s-a făcut chef de scris
cred că mi-ar plăcea să scriu la fel de frumos ca tine
dar nu s-ar cuveni vreodată să scrii ca altcineva
cu atât mai mult ca tine
care nu ești permis

poate că ăsta e patternul meu
să alerg după ce nu e permis
poate că sunt indisponibilă emoțional
cum ar spune psihologii

da
vorbeam despre tine în poezia asta

*noi doar în anotimpul cu miros
de scorțișoară nu ne-am iubit*

prima dată când ni s-au atins inimile printre coaste
era frig și eu purtam lentile de contact
ca să te văd mai bine
aveam haine lungi până în pământ
poate să mă asigur că îți ții mâinile departe

se simțea bine să fiu între pământ și trupul tău greu și
simțeam că așa pot să mă predau
și aveam nevoie să mă predau
era mai ușor așa
cu forța

din tine va crește într-o zi un soare mare
noi o să începem din nou să mâncăm mâncăruri cu usturoi
mie o să îmi treacă gastrita
tu o să mă mângâi
eu o să te învelesc cu plapuma groasă când dormi
vom mânca bomboane de pom ungurești
cu jeleu și nucă-de-cocos
ne vom atinge picioarele pe sub cearșafurile reci
și tu îmi vei promite că nu mai pleci

dacă ar fi fost să ne fi întâlnit într-o librărie
dintr-o primăvară, ne-am fi întâlnit la raionul de nemurire
pe copacii ăștia îi știi
de pe vremea când dădeam în tarot să aflăm cât de rău
ar fi dacă aș începe să te iubesc
azi se pune zăpada peste frunzele nucului din fața balconului

noi doar în anotimpul cu miros de scorțișoară
nu ne-am iubit

într-o zi
din tine va crește un soare
și mie îmi va trece gastrita

știu

azi o să-ți arunc cafeaua din borcan
pentru că știu că nu mai vii
am să pun în locul ei fructe confiate
pentru diminețile în care îmi fac porridge
eu nu mă plictisesc să mănânc același mic dejun
în fiecare dimineață
dacă îmi place
și nu mă enervează niciodată melodiile pe care le-am iubit
chiar dacă le tot aud
pe repeat

poezie (naivă)

ne-am împletit firele de păr
și le-am îngropat în pământul din ghiveciul lung, ca un sicriu
de pe balconul cu nuc la geam
scriu poezie naivă
în care noi suntem zei și ne iubim cu adevărat
în poezia mea, ne împletim non-stop
în pământul florilor tale preferate din ghiveciul de pe balcon
așa ziceai, nu?
că sunt florile tale preferate
că nu au nevoie de mult și rămân frumoase mereu